На конкурс «Шануймо вчителя свого»

«Я – вчитель. Моє основне покликання виростити і виплекати людину. І не важливо, стане вона малярем, лікарем чи музикантом. Вона має бути порядною, чесною, надійною і доброю. Заради цього варто жити і працювати», - так часто говорить **Раїса Федорівна Чугута** - учитель-легенда Єланеччини, яка 57 років життя віддала школі. Тисячі її учнів живуть і працюють у різних куточках не тільки України, а й світу, несучи людям іскри любові, які колись їм дала Раїса Федорівна.

Її життя – то ціла епоха. Її життя – історія.

Народилася 25 серпня 1938 року в селі Іванівка, Цебрухівського району Одеської області. Батьки були із селянських сімей, мали робітничі професії. І хоч виховувалася Раїса Федорівна не в аристократичній сім'ї, навчалася не в Царськосільскому ліцеї, а зростала в період війни і післявоєнні роки, пізнала голод і смак хліба з лободи, виросла творчою, сповненою бажання постійно працювати і удосконалюватися. Її природній смак дивував колег музикантів та вчителів образотворчого мистецтва. Її «дизайнерським» знанням позаздрили б сучасні оформлювачі та декоратори. ЇЇ професійній майстерності дивувалися професори та акедеміки.

У 1953 році закінчила школу і вступила до Новобугського педагогічного училища, яке закінчила у 1957 році.

Матеріально вчитися було надзвичайно важко, але головне – здобути освіту, бути самостійною і незалежною. За направленням працювала вчителем початкових класів, музики, образотворчого мистецтва. Починала трудову діяльність у Куйбишевській, Братолюбівській та Крутоярській школах, а з 1965 року життя зв'язала з Єланецькою середньою школою. Тут Раїса Федорівна сформувалася як вчитель української мови, як заступник, тут вона стала найкращим директором не тільки району, а області.

Завжди значення і роль керівника школи визначали місце закладу освіти в освітній системі регіону.

Єланецька школа «за часів» Чугути Раїси Федорівни була на передових позиціях. В тих далеких для нас, і таких близьких для Раїси Федорівни 70-х роках 20-го століття Єланецька середня школа розміщувалася в невеликому приміщенні, які побудовано ще в 30-х роках. Учнів було багато, навчалися у 2 зміни. Заняття закінчувалися о 19 годині вечора, а потім наради, педради, а хотілося ще й вечорів, свят, конкурсів. Саме тоді розпочалося будівництво нової школи. Раїсі Федорівні разом з тодішнім начальником відділу освіти Калашніковою Лідією Федорівною довелося проявити і хист дипломата, і організатора, а де й характер показати.

За допомогою керівництва району, правління колгоспу, керівництва установ селища, батьків, учнів, вчителів нова школа відкрила свої двері у 1980 році.

У новій школі і нові вимоги.

Кабінетна система, оформлення коридорів, класних кімнат, рекреацій – для Раїси Федорівни кожен куточок в школі був небайдужий. Вивчала досвід, їздила в інші школи, хотіла щоб «її» школа була найкращою.

Власним прикладом Чугута Р.Ф. доводить, що постійний пошук, ініціатива, самозбагачення, творчі поїздки, зустрічі, участі у семінарах – запорука підкорення вершин майстерності.

Ніколи Раїса Федорівна не була байдужою до результатів навчання дітей, до їх долі. Всі роки була вимогливою перш за все до себе, а потім до дітей. Її учні неодноразово були переможцями районних, обласних та Всеукраїнських олімпіад і конкурсів. Серед її учнів відомі на всю Україну і світ видатні діячі в різних галузях: срібний голос Росії – Людмила Сенчіна; письменники Іван Мельніченко та Микола Ярошенко, письменник – сатирик Юрій Тертичний, поетеса Лілія Золотоноша; відомий всьому світу фізик – ядерник Дужко Володимир; Галина Лозко, доктор філософських наук, яка переклала й донесла до сучасних читачів «Велесову книгу»; Куценко Володимир, підполковник у відставці, кавалер 28 урядових нагород.

Працювала багато, самовіддано, бо інакше не могла. Ніколи не страждала славою, хоча була вдячна, що її труд відзначено: «Відмінник народної освіти», Грамотою МОН України, Грамотою Верховної ради України, медаллю В.О.Сухомлинського, медаллю до 200-річчя Т.Г.Шевченка, званням «Почесний житель смт.Єланець»

Раїса Федорівна (дозволю собі так сказати) щаслива людина- вона пізнала щастя

праці, щастя бути потрібною учням, вчителям, батькам.

Життя буяє, квітне, життя – прекрасне, якщо такі люди поряд. Ми щасливі, що були учнями, колегами Раїси Федорівни Чугути.

Вірш – присвята вчителю, директору, колезі…

Не вірю, що зірки згасають,

Що все міліє, навіть джерело ріки

Є вчителі, яких не забувають

Ні нині, ні через віки

Такий учитель був у нашій школі

[illegible] пішла»
[illegible] нас…
[illegible] знову
[illegible] ські
[illegible] районна організація профспілки